

Komiteen tillader sig at tro, at Benyttelse af usødygtige Skibe i Danmark vil være fuldkommen tilstrækkelig modarbejdet, naar det paalægges Dvirigheden at skride ind, hvor der foreligger eller formenes at foreligge en saadan Forbrydelse, naar der haves Straffebestemmelser for denne Forbrydelse, naar Dvirigheden er berettiget til at udnævne Synsmænd og Dversynsmænd, hvor Saadant er nødvendigt, og naar Staten erstatter det Tab, Rhederen bevislig har lidt, hvor han urettelig er standset. — Certepartiets Bestemmelser om Erstatning for Overliggedage kunde mulig indeholde Veiledning ved Bestemmelsen af den Erstatning, som Rhederen kan have Krav paa for Forsinkelsen.

De lokale Dvirigheder i Søstiftsdistriktene ville sikkerlig være fuldkommen istand til at optage denne Forpligtelse mellem deres øvrige Embedsægerning, og de ville selv kunne bedømme, om en Klage giver Anledning til Undersøgelse eller ikke giver Anledning dertil, ganske som i andre Tilfælde, hvor der fremkommer Angivelser eller Klager. Den lokale Dvirighed vil handle hurtigt og kan gjøre det; de 3 Skibsinspektører, der ere paa Reise Landet rundt, ville derimod i Reglen kun ved en Tilfældighed være tilstede der, hvor deres Skjøn skal afgives, og de Skibe, som stoppes, ville ofte kunne komme til at vente en meget lang Tid, før Dvirigheden faar sendt Bud til Inspektøren, og før denne faar Leilighed til at komme tilstede. Komiteen misfender ikke Nyttens af den Sagfundstabs, som Inspektørerne repræsenterer; men den antager, at, hvor Tiden er om at stoppe et Skib paa Grund af dets Usødygtighed, maa den lokale Dvirighed uden stor Vanskelighed kunne staffe sig Skjøns-mænd med fornøden Sagfundstabs.

I det Komiteen har tilladt sig at udtale disse Bemærkninger, kan den isørigt i det Væsentlige slutte sig til de under Lovforslagets 1ste Behandling i Landstinget mod dette fremsatte Indvendinger.

Saafernt de foranstaaende Betragtninger ikke skulde vinde Medhold, tør Komiteen tillade sig at fremsætte nogle Bemærkninger med Hensyn til det foreliggende Forslag.

Man tør saaledes henlede Opmærksomheden paa, at Bestemmelsen i § 5 om, at 3 Mand af Besætningen ved deres Klage eventuelt kunne stoppe Skibet, er meget betænkelig for Skibsfarten; Klagen bør i alt Fald understøttes af en af Befalingsmændene (Styrmanden), hvor en eller saadanne findes, og det maa fordres, at Klagen skal indeholde Angivelse af aldeles bestemte Grunde, hvorpaa Formeningen om Skibets Usødygtighed bygges. Unser Inspektøren disse Grunde for intetbetydende, bør han være berettiget til at afvise Klagen uden at foretage Undersøgelse. Vel bestemmer Lovforlaget, at de Klagende skulle afholde Omkostningerne og eventuelt lide Straf, isald deres Klage findes ubegrundet, men dette er ikke tilstrækkeligt til at sikre Rhederne mod temerære Standsninger.

I § 9 paalægges det i fremmed Havn Konsulen, i Tilfælde af Klage, at foranstalte et paalideligt Ostersyn. „Bestindes Skibet at være usødygtigt, paahviler det Skibsføreren at lade Manglerne afhjælpe; vægrer han sig derved, er Mandstabet berettiget til at forlange sig afmønstret og hjemsendt. osv.“

Efter Forslaget kan Skipperen saaledes ikke undgaa at lade Skibet reparere paa fremmed Plads, naar mindst 3 Mand klage — og faae Medhold. Dette medfører en stor Risiko, thi som oftest ville Besigtigelsesmændene være interesserede i at faae Skibet til Reparation, og Konsulen er efter Loven, naar Undersøgelsen først er begyndt, forpligtet til at fordrer, at den bliver udført — selv om han, efter hvad der under Sagens Gang er oplyst, ikke erkjender Nødvendigheden heraf. I Nordamerika forlanges, at den Dom, de Saglyndige afgive om Skibet, skal stadfæstes af Konsulen, hvilket er af stor Betydning i Tilfælde, hvor Besigtigelsesmændene repræsenterer Skibsføreren, som kunne ønske at erhverve et betydeligt — maaste for Rhederen ruinøst — Reparationsarbejde. En lignende arbitrer Myndighed burde ved Loven tilstaaes de danske Konsuler i Udlandet.

I § 15 bestemmes, at det paahviler Statskassen at udrede Omkostninger samt give Erstatning for Tab, naar Besigtigelseskommissionen ved Kjendelse erklærer, „at der ikke har været nogen fornuftig eller rimelig Grund til at stoppe Skibet som usødygtigt.“ En paa saadanne Grunde hvilende Erstatningspligt har ikke meget at betyde, det vil næsten aldrig siges, „at der ikke har været nogen fornuftig eller rimelig Grund til at stoppe Skibet“ — især naar Formanden for Kommissionen har foranlediget Stopningen; og det er farligt for Skibsfarten, at den kan være udsat for at lide Tab ved en utilbøelig Stopning. Statskassen bør altid erstatte de bevislige Tab, der lides af Rhederiet, naar Kjendelsen gaar imod Skibsinspektøren. Vel er det